

Становище

от доц. д-р Михаил Ивов Рашков, дм

началник II-ра Клиника по „Ортопедия и травматология“

УМБАЛСМ „Пирогов“

Относно: дисертационен труд на д-р Явор Бисеров Пукалски на тема **„Лечение на острата фрактура - луксация на Монтеджия в детска възраст“** за присъждане на образователната и научна степен „доктор“.

Написването на това становище ми бе възложено чрез **заповед №РД24 - 1436/26.07.19** на Директора на УМБАЛСМ „Пирогов“.

Изобилните съобщения в актуалната литература не дават дефинитивен отговор на въпроса „Кой е оптималният метод на лечение на педиатричната фрактура-луксация Монтеджия?“ Подчертаната агресивност, която се наблюдава по отношение на детските фрактури на предмишницата е мотивирана от желание за първично дефинитивно лечение и почива на все по-достоверни биомеханични изследвания. Ясни и категорични насоки за оптималните индикации за оперативно лечение, а също така и общоприет, цялостен алгоритъм за поведение, обаче липсват.

Поради това, темата за **лечение на острата фрактура - луксация на Монтеджия в детска възраст** е особено актуална.

Представеният за становище дисертационен труд на д-р Явор Пукалски има структура, която в някои аспекти се отличава от познатата ни (глави №6 и №7) и е развит на 135 страници, от които 23 страници книгопис.

В глава *Литературен обзор*, върху 47 стр, пространно са изложени достъпните източници за: епидемиология, класификация, остеология, хирургична анатомия и биомеханика на лакътната става, механизъм на

травмата и диагностика на детските фрактури-луксации на Монтеджия. Внимание е отделено на съобразеното с възрастта терапевтично поведение, класификацията на Vado и алгоритъма на Jupiter. Прави впечатление, че това е единственият представен алгоритъм.

В глава III-та – *Цел и задачи*, става ясно, че същината на дефинираната цел е да се изгради съвременен алгоритъм на лечение на острата фрактура-луксация на Monteggia в детска възраст. Поставените от докторанта 4 задачи са решени последователно и цялостно и позволяват достигане на зададената цел. Прави впечатление обаче, че задача 3 е по-скоро продължение на задача 1.

В глава IV – *Материали и метод*, подробно са описани характеристиките на изследваната група, дизайна на проучването, обработения материал и използваните методи.

Глава V – *Собствени резултати* е нагледно илюстрирана с таблици и фигури. В тази глава е очевидно, че дисертантът е извършил едно пълноценно научно изследване.

Глава VI – *Клинични случаи*. Включването на тази нетрадиционна глава е изненадващо, но това не намалява стойността на представените случаи.

Глава VII – *Обсъждане*. Подчертава се значението на улнарната увреда, която е ключът към решаване на терапевтичния проблем и е основата на алгоритъма на Jupiter.

Предложеният за становище труд завършва със 5 извода. Тези изводи логично следват от резултатите.

За мен, открити остават следните въпроси.

- Как се съизмерва предложеният „съвременен алгоритъм“ с алгоритъма на Jupiter и с други подобни схеми?
- Как може да се обясни наличието на 100% отлични функционални резултати при доказани 16.7% усложнения?

След като се запознах с труда на д-р Явор Бисеров Пукалски на тема **„Лечение на острата фрактура - луксация на Монтеджия в детска възраст”** считам, че има основание за следното становище.

Обсъжданата тема е актуална.

Обемът на обследвания материал позволява да се направят достоверни изводи.

Предложеният от дисертанта алгоритъм логично следва от обработения клиничен материал и направената дискусия.

Подробният прочит установява, също така редица пропуски.

Заслужава да се отбележи неясната граница между ползваните методи на обследване на клиничния материал и получените резултати. Убеден съм, че научната разработка щеше да бъде по-стойностна ако се избягваха неподкрепени с авторитетни източници твърдения като: „реконструкция на lig. annulare с фасциална примка и радио-капителарна трансфиксация с Киршнерова игла” се препоръчва при лечение на първичната фрактура-луксация Монтеджия при възрастни (стр 39). От техническа гледна точка е учудваща липсата на съдържание, както и номерация на страниците, което е предизвикателство и за най-добронамерения читател.

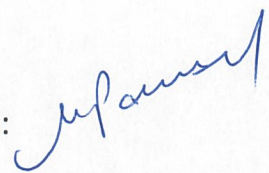
Като се вземат пред вид всички тези аргументи считам, че трудът би могъл да отговори на изискванията за присъждане на образователна и научна степен „доктор”.

Това ми позволява да дам положително становище.

28.10.2019

Гр. София

С уважение:

Доц. д-р Михаил Рашков, дм